

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

Een jaar van licht en duisternis

De VRT-nieuwsredactie omschreef 2023 als een jaar van water en vuur. Ik wil het als een jaar van licht en duisternis omschrijven want elk jaar heeft zijn wel en wee. Mijn terugblik wil ik ophangen aan vier bijzondere momenten die ik in Leuven, onze stad, mocht beleven. Het waren vier momenten waarop licht aangestoken werd om de duisternis te bannen. Vier momenten haast als de vier kaarsen van de adventskrans naar het feest van Kerstmis toe. Ze helpen mij hoopvol naar 2024 kijken.

Salamun Kullaheen - foto 1

We schrijven 11 november 2023 op het neerhof van de Abdij van Park, op een site die doorheen de jaren dankzij de restauraties nog monumentaler wordt. Met een honderdvijftigtal mensen verzamelen wij ons terwijl Luc Rombouts op de vredebeiaard speelt. Het is Wapenstilstand en we gedenken de militaire en burgerlijke slachtoffers van beide wereldoorlogen. Samen zingen we met Noémie Schellens voor vrede bij kaarslicht. Even voel ik mij in een bedevaartsoord want de kaarsen dragen een papieren kapje net zoals bij een kaarsjesprocessie. Alleen zijn er geen marialiedjes op afgedrukt. De liederen zijn sprekend. We beginnen met Salamun Kullaheen. Dit wil zeggen 'De vrede zij met U.' Een Libanese vredeswens uit de Arabische liturgie. We eindigen met Mnogaja Leta, een Oekraïens vredeslied. Konden onze liederen maar een vredeswil wekken. Gedenken doen we met kaarsjes. Zelfs in een context van burgerlijke plechtigheden grijpen we naar eeuwenoude religieuze rituelen. Voor wie laat jij een kaarsje branden? Wie wil jij dit jaar geden-

ken? Van wie moest jij afscheid nemen? Speel je eigen galerij maar af. Ze waren geen wijdvermaarde topsporters, muzikanten, mediafiguren, zangers of politici... Ik zie mensen met een bekend gelaat voor mij. Het waren mensen met wie wij het leven mochten delen, die ons leven mee kleurden. Ik steek een kaarsje voor hen aan.

Voorbij de waanzin - foto 2

We schrijven 20 november 2023. Het is bar slecht weer. De regen valt eens te meer met bakken uit de lucht. Maar honderden mensen trotseren de regen. Sommigen zijn van ver buiten Leuven gekomen. Ze willen allemaal een kaarsje ontsteken op het Ladeuzeplein. Uiteindelijk zullen er vijfduizend kaarsjes aangestoken worden voor de slachtoffers van het bruut geweld in Gaza. Een stille schreeuw om een staakt-het-vuren in de oorlog tussen Israël en Hamas. Waarom zoveel onschuldige doden? Wie kan dit nog goedpraten? Het blijft waanzinnig. "Wir haben es nicht gewusst," klinkt het in mijn oren. Wij weten het maar al te goed. Een gebaar van machteloosheid tegenover zoveel militair spierballengerol dat duizenden kinderen en vrouwen niet ontziet. Wie hoort de stem van zoveel slachtoffers? Een kaarsje aansteken...een stil protest. Een klein gebaar van medemenselijkheid.

"Wie hoort de stem van zoveel slachtoffers?": het leek ook wel de vraag die wij als Kerk hoorden na de tsunami van reacties op de TV-reportage over seksueel misbruik. We zullen de schade en schande van dit wereldwijd fenomeen nog genera-

ties moeten meedragen. Dragen wij als mens en als menselijke organisaties de erfzonde met ons mee ondanks een doopsel? Een kaarsje aansteken...een stil protest voor elke wijze waarop kinderen vandaag onrecht wordt gedaan. Een stille aanwezigheid bij alle slachtoffers van zoveel gruwel. Want alles begint bij luisteren.

Toch wil ik vandaag ook denken aan elke mens voor wie ik er - al was het maar even - mocht zijn met een woord van troost, een luisterend oor, een helpende hand. Ik wil danken voor elke mens op wie ik in het vorige jaar kon rekenen. Elk kaarsje dat we aansteken mag aanzetten tot medemenselijkheid, solidariteit, engagement...

(un)Holy light - foto 3

'Wintertijd' heeft de voorbije weken Leuven in een feestelijk kleed gehuld met eens te meer veel licht. Het heeft mij ook verleid om naar het centrum van de stad af te zakken. Ik wou vooral de oude Sint-Jacobskerk zien en sloot op een gelukkig droge avond aan bij de file van bezoekers. Een bed van samen gefrommelde papieren lag op de vloer uitgespreid terwijl ultraviolet licht ze als het ware als bloemen kleurden. Bovendien baadde de hele ruimte in hetzelfde violette licht dat de eeuwenoude pilaren nog meer naar de hemel deed reiken. Het was één van de lichtinstallaties van het project '(un)Holy Light'. Wat mij betreft mochten de twee eerste lettertjes gewoon weggelaten worden. Voor mij riep de kerk één en al mysterie op. Het was opvallend hoe de bezoekers verstilden bij het aanschouwen van deze installatie en ruim-

te. Geen luid geroezemoes zoals bij het bezoek van historische kerken. Mensen zwegen, fluisterden enkele woorden en lieten zich vervoeren. Op een rustige pas slenterden ze rondom het bloemenbed.

De zoektocht van de mens naar God is eeuwenoud. Hiervan alleen al getuigt de middeleeuwse Sint-Jacobkerk. God blijft zelfs voor ons, gelovige mensen, dat grote mysterie. Maar licht zet een ruimte, een gedachte, een gevoel in een ander perspectief dat het weten durft benaderen. Hij is er, waar dan ook, voor wie dan ook.

Welk moment, welke ontmoeting, welke woorden, welke muziek was voor jou wonder, riep het grote mysterie op? Wat een vreugde wanneer je dat samen mag delen.

Light a candle - foto 4

Staken wij als kerk in Leuven dan zelf geen kaarsje aan? Jawel! Anders was het geen advent geweest. Anders zou er geen kersttijd geweest zijn. Toch was er een bijzonder moment dat mij gelukkig stemde. Op 20 december organiseerde de Pastorale Zone Leuven-aan-de-Dijle 'Light a candle.' In onze meer en meer internationaal wordende stad wordt al gemakkelijker wat in Engelse woorden verrat. "Steek een kaarsje aan" is blijkbaar niet voor iedereen meer verstaanbaar. Een groepje enthousiaste parochianen had 's avonds een tentje neergepoot bij de ingang van de Sint-Pieterskerk. Ook in deze wintertijd lokte de open deur van de kerk heel wat mensen van alle leeftijden, jong en oud, van alle pluimage, uit alle windstreken...Ze kregen een kaarsje aangeboden, een pa-

piertje om een intentie op te schrijven die ze bij Maria en Jozef konden neerleggen. Soms was er wat uitleg nodig om uit te leggen wat een intentie is, om niet gelovigen of anders gelovigen eventueel aan te zetten een eigen invulling te geven aan dit gebaar. Het kaarsje werkte het meest. Spontaan namen mensen het aan of kwamen er één vragen. De schaarsverlichte kerk baadde dankzij de juiste belichting en de honderden kleine kaarsjes die die avond aangestoken werden, in een hemelse sfeer. Zachte muziek nodigde mee uit om te verstillen. Maar dit was zelfs niet nodig. Licht bracht mensen bij de mensen die hen dierbaar waren en bleven. Licht bracht hen dicht bij het kerstwonder van een God die mens werd opdat wij met Hem menselijker zouden worden. En wanneer de mensen de kerk weer buitengingen, stond er warme soep en chocomelk om kennis te maken, nog even bij te praten... En bovenop kregen zij een poster met een kerststal, een briefje als uitnodiging voor alle kerstvieringen in de binnenstad. Wintertijd blijft voor ons, christenen, toch vooral kersttijd.

2023 was een jaar van licht en duisternis, maar voor 2024 wens ik u allen een Jaar van Goddelijk Licht, Holy Light. Mag dat Licht jullie samen brengen in bijzondere ontmoetingen, solidaire acties, momenten van verstillen en dankbaar gebed...al was het in een eenvoudig aangestoken kaarsje. Mag goddelijk Licht jullie vergezellen in het Nieuwe Jaar.

Deken Patrick

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Aartsbisdom
Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO
Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS en
EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 21 51 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Mathieu Voets, Volhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op 0492 319215

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 21 januari 2024
3de zo dh jaar
10u. Viering
Voorganger: Deken Patrick Maer-voet
Lector: Mieke Cantineaux
Zang: Franciscuskoor
Orgel: Herman Baumers
Beelden: Thierry Van Craenem

Zondag 28 januari 2024

4de zo dh jaar
10u. Viering
Voorganger: Zonopastor Rony Timmermans
Lector: Thierry Van Craenem
Zang: Maria Van Eepoel
Orgel: Herman Baumers
Beelden: Lieven Dries

DON BOSCO

Zondagsvieringen om 10.30 u.
21 januari
4 februari

SINT-ANTONIUS

Zondag 21 januari
2de zondag door het jaar B
11 u. viering met koor- en samen-
zang
Voorganger: pater Fons Swinnen SJ
Assistent: Mirjam Van Lammeren
Lector: Eva Voets
Homilie: pater Fons Swinnen SJ
Beelden: Leo Swinnen

Zondag 28 januari

4de zondag door het jaar B
11 u. viering met koor- en samen-
zang
Voorganger: Myriam Neves
Assistent: Mieke Vanhooymissen
Lector: Liliane Wagemans
Homilie: Myriam Neves
Beelden: Leo Swinnen

... maar tevens vervuld van
mooie herinneringen

Eugenie (Genieke) Demolder

Op dinsdag 9 januari 2024 namen wij in de Sint-Franciscuskerk Heverlee afscheid van de mevrouw **Eugenie (Genieke) Demolder**, weduwe van André Lambrechts (†2019), geboren in Korbeek-Lo op 1 juli 1930 en er zachtjes van ons heengegaan in het wzc d'Eycken Brug op 1 januari 2024.

De Sint-Franciscusgemeenschap zal haar gedenken in de viering van Allerheiligen op 1 november 2024

MAMADEPOT LUBBEEK

Iedereen welkom!

Dat er momenteel van alles gebeurt in de wereld waar velen zich - terecht - ongerust over maken, valt niet te ontkennen.

En toch geloven wij dat we samen met Ferm Mamadepot het verschil maken:

-Ferm Mamadepot zet in op een duurzame wereld
-Ferm Mamadepot zet in op herverdelen door inkomsten terug te investeren in projecten die focussen op gezinnen in een kwetsbare situatie
-Ferm Mamadepot is er voor iedereen ongeacht afkomst, religie, soci-

ale leefsituatie, taal, enz.

-Ferm Mamadepot is een warm buurtpunt waar netwerken en verbindingen kansen krijgen

-Mamadepot Lubbeek wil aan haar werking verder blijven bouwen

-Mamadepot Lubbeek is dankbaar voor de prachtige ontmoetingen, de vele klanten en de gulle gevers van kleding en spullen voor kinderen tot 16 jaar

Samen met jullie willen we verder blijven stappen in dit mooie verhaal!

Kom jij ook?

Staatsbaan 126 in Lubbeek Sint-Bernard

Mamadepot Lubbeek is open op:
zaterdag 20/01 - 03/02 - 17/02 - 02/03 - 16/03 - 30/03, telkens van 14 tot 17u.

Meer info: <https://www.samenferm.be/netwerk/fermmama>

Van harte welkom!

Doe mee aan de 20e digitale
40-dagenretraite van de
jezuïeten

Afbeelding © Gerwin Roffel

“De steen is weggerold” is de titel van de 40-dagenretraite 2024 van de jezuïeten. De retraite gaat op Aswoensdag (14 februari) van start en eindigt op Paaszondag. Het is de twintigste digitale retraite van de jezuïeten. De retraite is geschreven door Rita Loyens. Over de retraite zegt ze: “Ons leven ondervindt wel eens last van de overdaad aan activiteiten. Er is geen tijd en ruimte meer voor stilte. Het lijkt wel alsof er niets meer is wat vreugde schenkt. Er ligt een steen voor onze deur die belet dat we naar buiten treden, of ook maar een glimp van het licht kunnen zien. Diep in ons leeft een verlangen naar eenvoud en rust maar het is niet gemakkelijk om te onderscheiden wat overtollige ballast is en hoe we die dan kunnen afleggen. Mogen we Aswoensdag aangrijpen om een eerste stap te zetten in het overboord gooien van ballast en om kleine rustpuntjes toe te laten.

“Innerlijke voorbereiding op de grote christelijke feesten

Deze 40-dagentijd zullen ruim 20.000 mensen uit voornamelijk Nederland en Vlaanderen deelnemen. De digitale retraites van de jezuïeten tijdens advent en de 40-dagentijd zijn inmiddels een begrip. De retraite helpt velen zich innerlijk voor te bereiden op twee belangrijke christelijke feesten: Kerst en Pasen. Zoals een deelnemer het omschreef: “De digitale retraite heeft structuur aan mijn bidden gegeven en ordende mijn innerlijk leven.” De digitale retraitanten krijgen dagelijks een gebedsmail met Bijbelteksten, meditatieve vragen, citaten en technische gebedstips. Het geheel vormt een innerlijke reis om het feest van Pasen intenser te beleven.

Je kunt je voor deze gratis digita-

vangen gedurende de periode van 40-dagentijd dagelijks een gebedsmail. Wie zich eerder al inschreef hoeft zich niet opnieuw aan te melden.

Enkele citaten van deelnemers aan de vorige digitale retraite: “Eenvoudig, helder, herhalend maar nooit saai. Integendeel, het ging naar de diepte. De gebedsmails raakten mij dag na dag. Een borrelende bron van intense inspiratie.”

“De mails gaven een goede structuur in de meditatie, het verloop is zeer helder, niet zweverig. Het was een revelatie voor mij dat meditatie realiseerbaar is. Dank u wel voor dit mooie kerstgeschenk!”

“Ik deed de retraite samen met mijn man. En het heeft mooie gesprekken opgeleverd.”

“Kom niet tot werkelijk mediteren maar zo'n dagelijkse speldenprik doet me goed: een klein moment van aandacht en bezinning.”

Inspiratie

De retraite is geïnspireerd door de ignatiaanse spiritualiteit. In het online gastenboek kunnen deelnemers hun gebedservaringen delen.

Een productie van Ignatiaans Bidden

De website ignatiaansbidden.org verzorgt jaarlijks twee digitale retraites, tijdens de Advent en de 40-dagentijd. Ons doel is mensen te helpen in hun gebed tijdens de speciale tijden in het kerkelijk jaar. Om zich meer bewust te worden van Gods aanwezigheid in hun leven.

Voor aanvullende informatie kun je contact opnemen met Internetpastor Nikolaas Sintobin sj | nikolaas.sintobin@jesuits.net | 0031 (0)6 37 15 66 68

Geluk zit in een lachje...

Geluk zit in een lachje om een uiterst flauwe mop, net als in een afdaling, na veel te lang bergop, 't zit vaak verstopt in geur en kleur, in onverwachts bezoek,

misschien zelfs in even stil of thee met een goed boek, een chocoladereep kan ook, vrienden die jou omringen, ach ja, geluk zit – zoals steeds – echt in de kleinste dingen.

#Lizismore

De andere weg

Beeld: Sieger Köder

1. **Drie koningen** zo is het feest van 6 januari in de volksmond gekend. Het evangelie van Mattheus spreekt over drie magiërs en twee koningen: Herodes in Jeruzalem en Jezus in Bethlehem.

2. Alle volkeren wereldwijd zoeken een weg naar leven en toekomst, een licht in de duisternis van hun dagelijks bestaan.

De magiërs dachten dit licht gevonden te hebben, een weg van leven en toekomst. Twee jaar waren de magiërs onderweg toen zij in het machtscentrum Jeruzalem het paleis van koning Herodes binnenstapten.

Uit zijn mond hoorden zij de politieke leugen dat hij een beleid van leven zal voeren.

Niet in Jeruzalem, het machtscentrum van koning Herodes, maar in Bethlehem, het huis van het brood, wordt leven en toekomst voor alle volken wereldwijd geboren.

3a. Machtsbehoud bepaalt het beleid van de heerser, toen en nu.

Koning Herodes liet alle jongens jonger dan twee jaar om het leven brengen. Jozef vluchtte met zijn gezin naar Egypte.

Premier Netanyahu laat iedere dag een regen van bommen op de Gazastrook neerkomen. Dode en gewetste kinderen worden onder het puin gehaald.

Palestijnen vluchten met hun gezin maar vinden geen veilige plek.

“Een stem is te horen in Rama, een weelacht, een wenen vol bitterheden: van Rachel die weent over haar kinderen, en weigert zich te laten troosten over haar kinderen omdat geen er meer is.” Jeremia 31:15

3b. Leven en toekomst bepaalt het beleid van die andere koning, Jezus, hij die bevrijdt.

Zoals een herder zijn schapen weidt zal hij zijn volk dienen, brood en macht delen.

Zo brengt hij niet de dood maar het leven tot in Bethanië, het huis van de arme. De arme wordt tot leven gewekt.

4. Mijn zoon Jezus, het vluchtelingkind, heb Ik uit Egypte geroepen.

Niet de heerser, die op elk moment zijn macht behoudt maar de dienaar, die macht deelt met allen, met ieder gaat een weg ten leven.

Iedere tijd opnieuw worden volken geroepen weg te trekken uit Egypte, uit structuren van macht om de weg van bevrijding te gaan, die andere weg die leven brengt, licht in de duisternis.

1 januari 2024

Tekst: Jef Wauters

Kerst 2023

Gij die liefde zijt diep als de zee, flitsend als weerlicht sterker dan de dood, laat niet verloren gaan één menskind

Voor hen die kracht uitstralen, liefde geven, recht doen, dat zij staande blijven in ons midden.

(uit 'Groter dan ons hart, H. Oosterhuis)

Schouder aan schouder tonen we onze solidariteit met allen die in oorlog leven.

Wij wensen dat we met velen aan de kant van de liefde staan om tegenkracht te bieden in deze wereld van onrecht, uitsluiting, armoede...

Chris, Hermien, Lieve en Majo

Concertband Leuven speelt
o.l.v. Sus Vandeweyer

HEMEL & HEL

20 jan '24 20 u 00 **21 jan '24 14 u 30**

Don Bosco Centrum Kessel-Lo
vsk € 13
Kassa € 15
Deuren open 45 min voor aanvang

tickets@concertbandleuven.be
www.concertbandleuven.be

Empatititis

Veel van mijn vriendinnen zijn on-eindig veel liever dan ik. Ze leven mee met alles wat er om hen heen gebeurt en voelen zich steevast aangesproken om mensen op allerlei manieren te helpen.

Een van mijn vriendinnen laat zich telkens opnieuw zo sterk raken en inschakelen, dat ze er soms zelf bijna aan onderdoor gaat. Ze beseft dat het zo niet langer kan en neemt zich voor om iets te doen aan haar 'empatititis', zoals ze het zelf noemt.

Maar een gevoelig hart laat zich niet zomaar bijsturen. Slechts met veel moeite en volgehouden aandacht slaagt ze erin om af en toe iets naast zich neer te leggen, iets niet meteen tot haar eigen verant-

woordelijkheid te maken of te erkennen dat sommige dingen onoplosbaar zijn. Zo kan ze haar energie en liefde nog meer richten op waar het wel verschil maakt.

Empatititis heb je levenslang. Het zit in de wezenskern van mijn vriendin. Ze ademt het uit en het klinkt door in al haar woorden. Ik zou haar niet meer herkennen zonder haar 'kwaal'. Wij ervaren dat juist eerder als een talent. Intomen kan alleen gebeuren met de grootste voorzichtigheid.

Mijn kleindochter heeft een voorleesboekje over een kindje dat zijn knuffel kwijt is. Samen met papa en mama zoekt het kindje overal, maar

tevergeefs. Het huilt hartverscheurend en kleindochter huilt met dikke tranen mee, ook als ze het boekje al voor de tiende keer krijgt voorgelezen. Pas als de knuffel van het verhaal onderaan in bed wordt teruggevonden, wordt ze weer blij.

Moeten we ons zorgen maken of blij zijn om haar gevoelige hartje? Ik kies voor het laatste. Onze wereld heeft altijd nood aan zachte harten. Hoe meer hoe liever.

Kolet Janssen
gepubliceerd op 12 december 2023 (<https://www.koletjanssen.be/blog/empatititis/>)

GEDACHTE VAN DE WEEK

Glinsterend

Hou je ogen open.

als verse sneeuw

Maak je diepste dromen waar.

begint het nieuwe jaar

Kris Gelaude

De preek van het jaar: “Christus onder het puin” (zondag 24 december 2023)

In Bethlehem, de geboorteplek van Jezus, is er weinig reden tot feesten. Het belet dominee Munther Isaac niet om een pakkende, maar strijdbare preek te geven aan de vooravond van kerstmis: “Aan onze Europese vrienden zeg ik: ik wil nooit meer horen dat u ons de les leest over mensenrechten of internationaal recht”.

We zijn boos. We zijn gebroken. Dit had een tijd van vreugde moeten zijn. In plaats daarvan zijn we aan het rouwen. Wij zijn bang. Ruim 20.000 doden. Duizenden liggen nog steeds onder het puin. Bijna 9.000 kinderen worden dag na dag op de meest brute wijze vermoord. 1,9 miljoen ontheemden. Honderdduizenden huizen verwoest. Dit is een genocide en de wereld kijkt toe. Gaza zoals wij het kennen bestaat niet meer. Dit is een vernietiging. De wereld kijkt toe. Kerken kijken toe. De bevolking van Gaza stuurt beelden van hun eigen executie door. We vragen ons af: is dit ook ons lot in Bethlehem? In Ramallah? In Jenin? Is dit ons lot? We worden gekweld door het stilzwijgen van de wereldleiders van de zogenaamde vrije wereld. De een na de ander stond in de rij om groen licht te geven voor deze genocide op een gevangen bevolking. Zij gaven de dekking. Ze zeggen: “als er honderd Palestijnen moeten worden gedood om één enkele Hamas-militant te krijgen, dan zij het zo”. In hun ogen zijn wij geen mensen. Maar in Gods ogen kan niemand ons dat vertellen.

De hypocrisie en het racisme van de westerse wereld zijn zo doorzichtig en weerzinwekkend. Maar aan de andere kant worden hun woorden, ondanks een duidelijke staat van dienst op het gebied van desinformatie en leugens, bijna altijd als onfeilbaar beschouwd. Aan onze Europese vrienden zeg ik: ik wil nooit meer horen dat u ons de les leest over mensenrechten of internationaal recht. En ik meen het. “Het is zelfverdediging”, werd ons verteld. En ik blijf vragen: hoe is doden van 9.000 kinderen zelfverdediging? Hoe is de ontheemding van 1,9 miljoen Palestijnen zelfverdedi-

ging? In de schaduw van het Imperium maken ze van de kolonisator een slachtoffer en van de gekoloniseerde een agressor. Laat het duidelijk zijn vrienden: stilte is medeplichtigheid evenals loze oproepen tot vrede zonder staakt-het-vuren of zonder een einde maken aan de bezetting. De oppervlakkige woorden van empathie zonder directe actie, dat valt allemaal onder de vlag van medeplichtigheid.

Dus hier is mijn boodschap: Gaza is vandaag de dag het morele kompas van de wereld geworden. Als u niet geschokt bent door wat er in Gaza gebeurt, als u niet diep geschokt bent, is er iets mis met uw menselijkheid. Als wij als christenen niet verantwoordelijk zijn over de genocide, over het gebruik van de Bijbel als wapen om deze genocide te rechtvaardigen, dan is er iets mis met ons christelijk getuigenis en brengen we de geloofwaardigheid van onze evangelieboodschap in gevaar. Sommigen hebben niet eens opgeroepen tot een staakt-het-vuren. Ik heb het over kerken. Ik heb medelijden met jou.

Het komt goed met ons, ondanks de enorme klap die we hebben doorstaan. Wij, de Palestijnen, zullen weer opstaan te midden van de vernietiging, zoals we dat altijd hebben gedaan als Palestijnen. Maar voor degenen die medeplichtig zijn: ik heb medelijden met jullie. Zullen jullie hier ooit van herstellen? Jullie liefdadigheid en jullie geschokte woorden na de genocide zullen geen verschil maken. Woorden van spijt zijn niet voldoende. Wij zullen uw verontschuldigen na de genocide niet aanvaarden. Gedane zaken nemen geen keer. Ik wil dat je in de spiegel kijkt en vraagt waar je was toen Gaza een genocide doormaakte. De laatste twee maanden waren we verontrust door de stilte van God. We hebben naar God gezocht en hem gevonden onder het puin in Gaza. Jezus zelf werd het slachtoffer van precies hetzelfde geweld van het Imperium toen hij in ons land was. Hij werd gemarteld, ge-

kruisigd. Hij bloedde dood terwijl anderen toekeken. Hij werd gedood en schreeuwde het uit van de pijn: mijn God, waar ben je?

In Gaza ligt God vandaag onder het puin en in deze kerstperiode, terwijl we naar Jezus zoeken, bevindt hij zich in een grot met een eenvoudig gezin, een gezin dat leeft onder bezetting. Hij is kwetsbaar en overleeft ternauwernood en op miraculeuze wijze een bloedbad. Hij is een van de vluchtelingen, is deel van een vluchtelingenfamilie. Hier is Jezus te vinden. Als Jezus vandaag geboren zou worden, zou hij onder het puin in Gaza geboren worden. Als we trots en rijkdom verheerlijken, ligt Jezus onder het puin. Als we vertrouwen op macht en wapens, ligt Jezus onder het puin. Als we de bombardementen op kinderen rechtvaardigen, rationaliseren en theologiseren, dan ligt Jezus onder het puin. Dit is zijn kribbe. Hij voelt zich thuis bij de gemarginaliseerden, de mensen die lijden, de onderdrukten en de ontheemden. Terwijl de wereld het lot van de inwoners van Gaza bespreekt alsof ze ongewenste dozen in een garage zijn, deelt God in het kerstverhaal hun lot. Hij loopt met ze mee en noemt ze de zijne. Deze kribbe gaat dus over veerkracht. De majesteit van de incarnatie (God die mens geworden is in Jezus, n.v.d.r.) ligt in haar solidariteit met de gemarginaliseerden. Veerkracht omdat dit precies hetzelfde kind is dat opstond uit het midden van pijn, vernietiging, duisternis en dood om machtige Imperiums uit te dagen.

Dit is onze boodschap aan de wereld van vandaag. Het is een evangelieboodschap. Het is een ware en authentieke kerstboodschap over de God die niet zweeg, maar zijn woord sprak. Zijn woord was Jezus, geboren onder de bezette en gemarginaliseerde mensen. Hij is solidair met ons in onze pijn en gebrokenheid.

Deze boodschap is onze boodschap aan de wereld van vandaag en het is simpelweg dit: deze genocide moet nu stoppen. Dit is onze oproep. Dit is ons pleidooi. Dit is ons gebed hier. Oh God. Amen

Munther Isaac is predikant van de Lutherse Kerk en directeur van het Bethlehem Bible College.

van uw OKRA-lidkaart), 10 € voor niet-leden. Een abonnement is ook mogelijk. Indien interesse, vraag informatie bij het binnenkomen. Meer info bij oostbrabant@okra.be of Tel. 016/617470

Creanamiddagen van Samana op elke 2de donderdag van de maand om 14u.

WERELDDAG MIGRANTEN EN VLUCHTELINGEN

Gedeelde toekomst boven verdeelde herkomst

Vlaanderen is vandaag anders geworden dan pakweg vijftig jaar geleden. Het vooruitgangsoptimisme heeft plaatsgemaakt voor een groeiend pessimisme. We zijn een zoekende samenleving geworden: oorlogen vlakbij onze grenzen, een klimaat op drift, ongelijkheid, migranten en vluchtelingen die aankloppen,... De heftigheid waarmee we ons steeds meer op identitaire thema's storten, verraadt een samenleving die worstelt met zichzelf.

Identiteit wordt niet meer gebruikt om onszelf een plaats te geven, maar om de ander weg te duwen. De geschiedenis leert dat mensen in zulke periode een zondebok zoeken, liefst de vreemde. Diegenen voor wie we bang zijn, zoals vluchtelingen, daklozen en gevangenen, worden ontmenselijkt. We maken er een anonieme groep van.

Het helpt wellicht ook niet dat we quasi onze volledige identiteit zien samenvallen met wat we hebben. De consument-mens. Als die welvaart bedreigd wordt, dan heb je een voedingsbodem voor paniek. Hier dragen politici een verantwoordelijkheid. Door voortdurend de economische concurrentie te benadrukken krijgen de burgers een eenzijdig beeld van het samenleven. Of we daarmee een leefbare samenleving krijgen is nog maar de vraag. Een maatschappij moet ook haar waarden beschermen.

Leiders die bakens uitzetten

Maar het debat hierover lijkt iedere dag moeilijker te worden. De progressieve kiezer vindt de bescherming van vluchtelingen essentieel, de conservatieve kiezer vindt de bescherming van de eigen gemeenschap essentieel, terwijl beiden elkaar niet hoeven uit te sluiten. Dat vergt leiderschap in de maatschappij. Leiders die de moed hebben om bakens uit te zetten voor de lange termijn. En de energie van mensen mobiliseren en kanaliseren om in de goede richting te zetten.

Leiders die te midden van alle tegenstellingen op zoek gaan naar wat mensen kan bijeenbrengen: een gedeelde toekomst die zwaarder weegt dan een verdeelde herkomst. We kunnen niet verwachten dat de kinderen van laagopgeleide migranten in één generatie alles inhalen. Dat kost tijd. Die verandering gaat gepaard met conflicten, maar zolang die vreedzaam zijn, is het een teken van voortgaande integratie. De gast-samenleving verandert de migrant, maar de migrant ook de samenleving. Het is een kenmerk van een levende cultuur dat zij andere culturen assimileert, imiteert of overneemt, schreef Ilja Leonard Pfeijffer ooit.

Een verbindende aanpak

Als christenen kunnen we onze medeburgers trachten te mobiliseren voor een positieve aanpak. Via concrete projecten. Zoals de tentoonstelling ‘Gezichten van ballingschap’ onlangs in onze kerk. Of door vluchtelingen te helpen om Nederlands te leren en zo het vin-

den van werk en de integratie te bevorderen, wat het draagvlak ten goede zal komen. Of door de steun aan organisaties die opkomen voor vluchtelingen en migranten. Het hoeft niet altijd veel inspanning te vergen. Een vriendelijke knik naar een migrant tegenover jou op de bus kost niet veel. Laat ons niet aanvaarden dat medemenselijkheid en empathie als een muf, oubollig christelijk idee worden afgeserveerd. Daarom blijft dit initiatief van een werelddag voor migranten en vluchtelingen, die de kerk reeds sinds 1914 organiseert, brandend actueel en noodzakelijk.

Paus Franciscus schreef n.a.v. een werelddag zeer evangelisch geïnspireerd. “Bijna elke dag berichten televisie en kranten over mensen op de vlucht voor honger, oorlog en andere ernstige gevaren, op zoek naar veiligheid en een waardig leven voor zichzelf en hun families. In elk van deze mensen die moeten vluchten om zichzelf te redden, net zoals ten tijde van Herodes, is Jezus aanwezig. In het gezicht van de hongerigen, dorstigen, naakten, zieken, vreemdelingen en gevangenen zijn we geroepen om het gezicht van Jezus te herkennen, die ons om hulp vraagt (cfr. Mt 25, 31-46). Als we Hem herkennen, zullen wij degenen zijn die Hem bedanken voor het feit dat we Hem hebben kunnen ontmoeten, liefhebben en dienen. Ontheemde mensen bieden ons de mogelijkheid om de Heer te ontmoeten, ook al hebben onze ogen moeite om Hem te herkennen: met gescheurde kleren, vuile voeten, wanhopige blik, verwondingen, niet in staat om onze taal te spreken.”

Ik vond bij Welzijnszorg een gebed dat de geest van wat de paus schrijft mooi vat. Ik laat er je graag deelgenoot van worden.

*“Gij God van ons leven,
Gij God van de aarde
Gij zijt niet boven de wolken,
maar op de stoep van de straat
Gij woont niet buiten de wereld,
maar er midden in
Gij broeder en zuster
Gij vader en moeder
Gij schreiend kind
Gij falende mens
Gij vluchteling langs de straten
van de wereld
Gij dakloze
Gij wonderbare mens
Gij zachte hand
Gij stralende lach
Gij lichtend gelaat
Gij goed hart
Gij mijn vriend en mijn vriendin
Gij alles in allen
Gij alles in iedereen
Gij onze bevrijder
Gij God van ons leven
Gij God van de aarde.
Wij danken U voor de liefde
waarmee U ons omringt.
Zegen en bewaar ons
op wegen van vrede....”*

Laten we het project van een gedeelde toekomst positief omarmen!

Jan De Smedt

OKRA-nieuws

Dinsdag 23 januari, 14 u- 16u30, Okra-Academie Leuven, CM/Okra, Platte lostraat 541, 3010 Kessel-lo.

Drugs: vriend of vijand? Door Jan Tytgat. Prijs: 8 € voor OKRA-leden (op vertoon van uw OKRA-lidkaart), 10 € voor niet-leden. Een abonnement is ook mogelijk. Indien interesse, vraag informatie bij het binnenkomen. Meer

info bij oostbrabant@okra.be of Tel. 016/617470

Woensdag 7 februari, 19u30 -21u, OKRA-Academie 3290 Diest, CC Begijnhof(aula),

Infirmeriestraat ‘Mistig Land’ (over dementie) door Stefaan Daems (muziek, saxofoon) en Lies Vandeburie (tekst, spel, trompet). Prijs: 8 € voor OKRA-leden (op vertoon